Dinsdag 17 November
Skrifgedeelte: Psalm 63
Fokusgedeelte: Psalm 63:4-8 (AFR53)

Laat ons jubel … selfs in die nag

In Psalm 63 ontmoet ons 'n siel wat diep dors is – nie net na rus of beskerming nie, maar in besonder dors na God self.

Wanneer Dawid hierdie Psalm skryf, bevind hy homself in die dorre woestyn van Juda, afgesonder van die tempel, van die gemeenskap van gelowiges, en hy word bedreig deur sy vyande. Maar selfs in daardie omstandighede verklaar hy iets merkwaardigs:

"*U troue liefde is meer werd as die lewe*" (Ps. 63: 4). In die donker nag van verlange ontdek hy iets wat selfs die lewe self oortref – die teenwoordigheid van God.

Ten spyte van uiterlike ontbering, ervaar Dawid 'n innerlike oorvloed. Hy sê in vers 6:

"*Soos met vet en vettigheid sal my siel versadig word, en my mond sal roem met jubelende lippe* …" (Ps. 63:6, AFR53). Hierdie beskrywing laat mens dink aan 'n feesmaal en oorwinning. En hierdie vreugde word nie stil gehou nie, dit borrel oor in lofliedere, selfs in die nag. Wanneer stilte heers en vrees dikwels die hardste fluister, is sy gedagtes gevul met God – nie met angs nie, maar met rus. Anders as Dawid, weet ons wat dit vir God gekos het om ons in hierdie rus te kan laat leef. Jesus self het die dor woestyn van verlatenheid betree, en aan die kruis uitgeroep: "My God, My God, waarom het U My verlaat?" Hy het dit gedoen sodat ons nooit weer van God se liefde geskei hoef te wees nie. Sy offer het die pad oopgemaak na God se troue verbondsliefde – 'n liefde wat werklik meer werd is as die lewe self.

In Christus word ons diepste dors geles. Selfs in die donker nag van vrees en onsekerheid mag ons rus in die wete dat Hy ons vashou. In daardie rus ontdek ons 'n vreugde wat nie afhanklik is van omstandighede nie, maar van die God wat naby is. Laat ons dan jubel … selfs in die nag.

Sing: Psalm 42-1:1, 3

Dr. PJ (Paul) de Bruyn (Windhoek-Suid)